

Sergi Estella: «De qualsevol cosa pots fer-ne un instrument»

Parlem amb el músic rubinenc sobre el seu nou treball, 'Blood Like Wine'

Sergi Estella | Sònia Gonzàlez

La vida musical de **Sergi Estella** està intrínsecament lligada a la seva afició per construir els seus propis instruments. Des de fa anys, el músic rubinenc es fabrica les seves guitarres i altres instruments de corda amb materials, formes i decoracions ben diferents i singulars, utilitzant llaunes de cervesa i incorporant una aixeta a les tapes dels seus instruments. Com a músic, el seu recorregut va agafar embranzida el 2012, quan va guanyar el concurs Sona9 amb el duet de blues **Empty Cage**. 5 anys després, començava la seva carrera en solitari cantant en català a *Ho superes i et fots* (autoeditat, 2017). Ara, ha començat a experimentar amb l'anglès a *Blood Like Wine* (autoeditat, 2021), un treball que abandona l'humor i la sàtira del seu predecessor i que s'endinsa en nous horitzons estilístics com el folk americà i el *southern rock*. Parlem amb ell per a conèixer de més a prop aquest nou treball i descobrim el procés de fabricació dels seus instruments.

Com va sorgir la idea de fer del teu projecte personal el d'un home orquestra?

Quan tenia 15 o 16 anys, ja havia tingut un moment breu de **Sergi Estella** com a cantautor en solitari amb una guitarra acústica. Tocar totalment sol va sorgir com una necessitat de tocar i cantar les meves idees personals, tot i que això no vol dir que no gaudeixi tocant en format de banda. De fet, en un primer moment, jo pensava que el concepte d'home orquestra era el de Dick Van Dyck a *Mary Poppins* (Robert Stevenson, 1964), fins que vaig descobrir a través d'internet

que aquest concepte, dins del món del blues, era ben present per tot Europa.

I en quin moment passes d'home a orquestra a home que, a més a més, es fabrica els seus propis instruments?

En una trobada que vaig fer amb diverses bandes amb qui vaig coincidir durant el Sona9, un dels membres d'un grup havia de fer una guitarra i la vam acabar fent plegats entre tots. Teníem tots els materials: fustes, pastilles, el mànec... Em va flipar. A partir d'allà, vaig començar a investigar com fer les meves pròpies guitarres. Al final, t'adones que de qualsevol cosa pots fer-ne un instrument. Tampoc és una qüestió de filosofia de reciclatge, sinó de treure un so únic. M'agrada tot el procés de fer l'instrument al taller.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=KUM7M4o5x8k>

Una de les coses més originals dels teus instruments ha estat introduir una aixeta a la tapa de les guitarres. D'on va sorgir la idea?

L'aixeta de la meua guitarra era inicialment decorativa. Però el meu pare va proposar-me que podria rajar-hi alguna cosa i em vaig posar mans a l'obra fins a aconseguir-ho. El primer cop, vaig fracassar en intentar-ho amb sal i aigua. Després, hi ha hagut molts intents i, al final, he acabat posant tubs de vàter, que es poden netejar. De fet, el primer cop que vaig estrenar l'aixeta va ser en un concert on no es podien entrar ampelles, així que vaig ser l'únic que va poder beure en aquell concert! [RIU].

Al disc 'Blood Like Wine' abandones el català i la sàtira del primer àlbum per a endinsar-te en temàtiques més pròpies de la música d'arrel nord-americana.

És un disc diferent d'*Ho superes i et fots* (autoeditat, 2017). Manté línies de **Sergi Estella**, però no es manté immòbil respecte a allò que ja he fet prèviament. Per exemple, "Blood Like Wine" manté la línia més rockera del primer treball mentre que "Cross the Desert" mostra la part més folk, afegint instruments com el banjo i el dobro -tot i que sé que no els podré portar quan toqui en directe-.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=H2xUq1QGmWs>

I d'on ve aquesta transició en la teua música?

Tot parteix de fer el que em ve de gust. Algunes de les cançons d'aquest nou disc les vaig compondre abans de llançar el primer. El fet d'anar fent bolos va provocar que s'allargués la gira del disc anterior, però ja feia un temps que tenia la necessitat de fer cançons que no fossin de tanta conya i, a més, també tenia ganes de fer un disc en anglès. És cert que vaig tenir el dubte sobre si cantar en anglès, però ho vaig encarar com tot un repte. Però aquests no són els únics canvis: tampoc vaig gravar tots els instruments alhora ni ho vaig fer en el mateix estudi. *Ho superes i et fots* (autoeditat, 2017) el vaig enregistrar a la Buchonera Studios de Caldes de Montbui mentre que *Blood Like Wine* (autoeditat, 2021) ha estat gravat als estudis Tape Tone, a Terrassa.